

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2018 ve věci T-811/16, Di Bernardo v. Komise

(Věc C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Mongin, G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastník řízení: Danilo Di Bernardo

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 29. listopadu 2018 ve věci T-811/16, Di Bernardo v. Komise;
- vrátit věc Tribunálu;
- rozhodnout, že o nákladech řízení v prvním stupni a o nákladech řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 41 až 53 poslední věty napadeného rozsudku, vychází z nesprávného právního posouzení při vymezení rozsahu povinnosti výběrové komise uvést odůvodnění v rozhodnutí nezapsat uchazeče na seznam úspěšných uchazečů. Zprvée Komise tvrdí, že se Tribunál odchýlil od ustálené judikatury Soudního dvora, která rozhodnutí týkající se posouzení přihlášek, například rozhodnutí týkající se diplomů nebo odborné praxe uchazeče, odlišuje od rozhodnutí týkajících se posouzení zásluh uchazečů po jejich účasti na zkouškách. V prvním případě musí výběrová komise uvést konkrétní skutečnost, která chybí v přihlášce, s ohledem na kvalifikaci požadovanou v oznámení o výběrovém řízení. V projednávané věci přitom výběrová komise ve svém původním rozhodnutí a v odpovědi na žádost o přezkum splnila požadavky stanovené v judikatuře a Tribunál v rozporu s touto judikaturou rozšířil svůj přezkum na kritéria výběru přijatá výběrovou komisí a uložil výběrové komisi, aby rozhodla o veškerých podaných přihláškách. Okolnost, že výběrová komise odůvodnila své rozhodnutí v odpovědi na žádost o přezkum, nemůže rozšířit tuto povinnost uvést odůvodnění. Zadruté Tribunál zaměnil požadavek uvést odůvodnění, bez ohledu na jeho hodnotu, s opodstatněností odůvodnění, která spadá pod legalitu přijatého rozhodnutí z meritorního hlediska.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 37 až 38 a 53 až 56 napadeného rozsudku, vychází z nesprávného právního posouzení, které spočívá v nezohlednění povinnosti soudu konstatovat i bez návrhu dodržení povinnosti uvést odůvodnění. Tribunál se odchýlil od ustálené judikatury, podle níž lze při nedostatečném odůvodnění vždy poskytnout doplňující upřesnění v průběhu řízení, přičemž tato doplňující upřesnění zbavují opodstatněnosti důvod směřující ke zrušení, který vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Tribunál totiž tím, že vyloučil možnost doplnit odůvodnění v případě „téměř úplného“ nedostatku odůvodnění a postavil „téměř úplný“ nedostatek odůvodnění na roveň úplnému nedostatku odůvodnění, znemožnil doplnění odůvodnění v průběhu řízení. Takové postavení na roveň nemá oporu v judikatuře Soudního dvora. Tribunál tím, že omezil možnosti zhojit vady v průběhu řízení, omezil úlohu soudu, který za okolností projednávané věci mohl zabránit zrušení napadeného rozhodnutí pro porušení povinnosti uvést odůvodnění.